

§ 29.

Bidraget, som Hustruen i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begæring inddrives ved Udpantning, men kan derimod ikke fordres affonet.

§ 30.

Paadrager et Thyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Thyendet en Legemsstabe eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saafom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at besejre dets Helbredelse.

Derksom et Thyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Thyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Thyendeforholdet efter Opfigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til den første almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Maanedes efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 6 Maanedes — at udrede den tilfagte Løn, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Thyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Thyendet maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Thyendelov for Færøerne af 16de Februar 1856 indeholdte Regler.

De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Thyendet falder samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved Overtenskomst mellem Husbond og Thyende. I Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden fastsættes Størrelsen af Kostpengene i Mangel af mindelig Overtenskomst af Stedets Overøvrighed efter de ovennævnte Regler.

Saafermt Husbonden vil gøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestethyendes Kur og Pleje maatte andrage ud over, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han straks, efter at den syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

§ 31.

Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit Forblibende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 11.

Ligeledes skal det have sit Forblibende ved de i Sølov 1ste April 1892, jfr. Anordning 4de November 1892, givne Bestemmelser om Reederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved en Overtenskomst imellem de paagældende.

Kapitel IV.

Om Forsørgelsesstedet.

§ 32.

Den til Fattighjælp trængende har Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt, i hvilket det oplyses, at han efter opnaaet 18 Mars Alder senest har haft 5 Mars uafbrudt fast